

ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ

ΔΙΣΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΗΠΕΙΡΩΤΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

Έτος Θ. 800 Ίδιοκτήτης—Διευθυντής Χ. ΧΡΗΣΤΟΒΑΣΙΑΝΗΣ Πέμπτη 24 Δεκεμβρίου 1931

ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΑΙ

Χριστός γεννᾶται...

Χίλια ἑννεακόσια τριάντα καὶ ἓνα χρόνια πέρασαν, ἀφ' οὗ τοῦ ὁ Θεὸς κατέβηκε ἀπὸ τοὺς Οὐρανοὺς στὴν Γῆν ἀπὸ μορφὴν Ἀνθρώπου, διὰ τὴν σωτηρίαν τοῦ ἀνθρώπου Γένους.

Γεννήθηκε ὡς ἄνθρωπος, ἔζησε ὡς ἄνθρωπος, ἀπέθανε ὡς ἄνθρωπος, ἀναστήθηκε ὡς Θεός, καὶ ὡς Θεός ἐπέστρεψε πάλιν στοὺς Οὐρανοὺς.

Δέκα ἑννια ἄκέραιοι αἰῶνες πέρασαν ἀπὸ τὴν ἡμέρα, ποὺ ἰδρύθηκε ὁ Χριστιανισμός, καὶ ἐκρήμυνε τοὺς ψεύτικους Θεούς.

Δέκα ἑννιά ἄκέραιοι αἰῶνες πέρασαν ἀφ' οὗ τοῦ ὁ Θεανθρώπου Ἰησοῦ Χριστοῦ, θρησκεία τοῦ Φωτός καὶ τῆς Ἀληθείας, πηλαίωντας ἐναντίον ὅλων τῶν θρησκειῶν, προγενεστέρων τῆς καὶ μεταγενεστέρων τῆς, μὲ τὸ πεπρωμένον νὰ στήσῃ τὸν θρόνον Τῆς μίαν ἡμέραν ἀπάνω σ' ὅλην τὴν Γῆν.

Χριστιανισμός, θρησκεία τῆς Ἀγάπης, θάξῃ ὅσον καὶ ὁ Κόσμος!

Χ. ΧΡΗΣΤΟΒΑΣΙΑΝΗΣ

ΕΠΙΜΝΗΜΟΣΥΝΟΣ ΛΟΓΟΣ ΕΙΣ ΤΟΝ ΗΠΕΙΡΩΤΗΝ ΠΟΛΙΤΕΥΤΗΝ ΝΑΥΑΡΧΟΝ ΜΙΧ. ΓΟΥΔΑΝ

Ἀνδρῶν ἀγαθῶν, ἔργῳ γενομένων, ἔργῳ δηλοῦσθαι καὶ τὰς τιμὰς Ἀλησμόνητε Μιχαὴλ Γούδα! (Περικλῆς)

Ἐάν συνήθως ἐπαινετὴς εὐλαβείας τὰ μνημόσυνα τῶν νεκρῶν ἐργογενεῖαι τῶν ἀγαθῶν ἀνθρώπων ὅπως δημοσίων ἀνδρῶν, τὴν διατήρησιν τῆς μνήμης ἐπιβάλλει αὐτοῦ χροῖα δημοσία ἀνάγκη, καὶ τὸ ὄνομα τοῦ τῶν νὰ τιμᾶται καὶ νὰ ἐπαινεῖται ἀρμόζει παρὰ πάντων δημοσίων, μετ' εὐλαβείας ἰδιαζούσης καὶ περισσής. Διότι τοῦτο δὲν ἀποτελεῖ καθήκον μόνον πρὸς τὰς προσώπων τῶν νεκρῶν σκιάς, ἀλλὰ καὶ τιμὴν διὰ τοὺς τιμῶντας, ἀποδεδειγμένης ὅτι γινώσκουν νὰ εὐγνωμονοῦν ἐνεργῶς ἐπὶ τοῖς, οὐκ ἐπὶ τῇ μὲν ζωῇ αὐτῶν ὑπὲρ τῶν κοινῶν πραγμάτων ἀνευ ἰδιοτελείας διέδωκαν, καὶ νεκροὶ δὲ ἐπὶ τοῦ τῶν ἐμὲ πνέουν διὰ τοῦ ὁρατοῦ τῶν παραδείγματός εἰς ἀγάπας εὐγενεῖς.

Πρὸ τῶν τῶν τούτων, ἂς σιγήσουν τὰ πάθη καὶ ἂς σβεσθοῦν τῶν πολιτικῶν ἀντιθέσεων αἱ διαστάσεις καὶ τῶν ἀνθρωπίνων κακοτήτων αἱ πνοαί. Καὶ σιγῶς ὁ ἔμφρων διαβάτης ἂς κλίνῃ τὸ γόνυ εἰς εὐλαβὲς προσκύνημα πρὸς τοὺς νεκροὺς καὶ οὐχὶ ἀδίκως, διότι τῶν ἀνδρῶν, ὧς, σὺ, ἀειμνήσας Γούδα, ἐπέλεξεν ἐφύλαξε τὴν θύαν, ἡ Ἰσὸρτα εἰς τὸ Πάνθεον τῶν πράγματι ἀξίων τῆς κοινῆς Πατρίδος ἀνδρῶν.

ὑπὸ τοιοῦτον ἰδεῶν τὴν πνοὴν καὶ καθορμητῶν αἰσθημάτων τὸς ἀπαγορευθεῖς, εἰς μνήμην τῆς ἐκτελούσης μετὰ τῆς μορφῆς σου, οἱ ἐνταῖθα φίλοι σου ἀργάσαντες τὸ πένυχτον τοῦτο μνημόσυνον καὶ εἰς ἐμὲ ἔλαβεν ἡ θλίβερά σου καὶ πένυμις τιμὴ νὰ ἀπευθύω πρὸς τὴν ἱερὰν σκιά σου τὰς πτωχὰς ταύτας λέξεις. Ἀποτελοῦν αὐταὶ φόρον εὐλαβείας πανελάχιστον καὶ ἡ ὥ των ἂς ἀνέλθῃ, ὡς θυμιάματος καπνός, εὐσμος, καὶ λιβανωτοῦ σμύρνῃ μύρον μέχρι τῶν αἰθαιρῶν οὐρανῶν, ἐνθα ἀπέστη ἡ εὐγενής σου ψυχὴ, ἵνα διατε ἀνώγει, κατὰ τὴν ἐπίσημον ταύτην στιγμήν, τὴν δικαίαν πρὸς οὐ εὐλαβείαν καὶ τιμὴν. Ἀλλ' ἐάν πολλάκις εἶναι ἀτελεῖς ὄργανον ἡ ἀνθρωπίνη γλῶσσα, δὲν ἀδυνατεῖ νὰ ἐθέλῃ τὸν προσήκουσα ἔπαινον, δὲν εἶναι μακρὰν ἡ στιγμή καθ' ἣν, ἀλησμόνητε νεκρέ.

Ὁ τιμώμενος σήμερον νεκρός, γνήσιος τῆς Ἠπειροῦ γόνος, ἐγεννήθη ἐκ γονέων Ἠπειρωτῶν, κλάδος θαλάσσης τοῦ Ἰεστοῦ καὶ οἰκογενειακοῦ ἐν Ἠπειρῷ δένδρου τῆς οἰκογενείας, Γούδα, ἐκ Γραμμένου. Οἱ πρόγονοι τοῦ διεκρίθησαν ὡς μαχηταὶ εἰς τοὺς ὅλους, κατὰ τὸν ὑπὲρ Ἀνεξαρτησίας ἀγῶνα, ὑπὸ τὸν Μάρκον Μπότσαρη, εἰς ἐν τῇ ἐπιστήμῃ ἐργονικῇ στρατιωτικῇ ἔργων πολιτισμοῦ, ὡς ὁ πατὴρ τοῦ Ἀναστάσιος Γούδας, ἱατρός καὶ συγγραφεύς, κάτοχος μιᾶς τῶν μεγάλων ἰδιοκτησιῶν βιβλιοθηκῶν, Κληρονόμος τιμητικῆς ἱστορίας ὁ Μιχαὴλ Γούδας καὶ φέρων ἐν εἰναι ἄπορον πῶς ἀνεδαίχθη προνομιοῦχος μορφή. Ὁρμητικὸς καὶ εὐσεβὴς εὐσεβὴς εἰς τὸ πολέμικόν ναυτικόν, μετὰ σπουδᾶς ἐπιτελεῖς εἰς τὴν Ναυτικὴν Σχολὴν τῶν Δοκίμων, ἡ μετὰ ταῦτα διετέλεσεν ἐπὶ πολὺ καθηγητὴς, εἰς ἐποχὰς, καθ' ἃς, ἡ ἀξία καὶ μόνη ἡ οὐκ ἐντυμωμένη τῆς θέσεως ἐκείνου. Ἀνῆλθε δὲ, γοργῶς, ἐξελιχθεῖς, μέγας καὶ τῆς ἀνωτάτης ἐν τῇ Ναυτικῇ βαθύδους. Ἐν τῇ σταδιοδρομίᾳ τοῦ ταύτην, εἶδεν ἕνα λατρεμένην τὴν εὐχὴν τῶν ὁπλων καὶ ἀν' ἣν 1897 ἐπέστη τῆς ἡμετέρας τὴν ὁδὸν, ἔμπεδος 1912—13 ὡς Κυβερνήτης τοῦ ἑκατομμύριου μετόχου ἐνεργῶς τῶν θαλάσσιων τῶν ἱστορικῶν καραβιῶν μας. Ὑπῆρξεν ἐξ ἱστορίας μαχητὴς ἐν τοῖς ἐπὶ τῶν ὁπλων καὶ ἐν τῇ θεωρίᾳ συγγραφεύς ἔργα πολὺ ἀξιοδοτῶν καὶ μὴ. Εἰς αὐτὸν ὁφείλεται ἡ ἐκδοσις τοῦ Γαλλοελληνικοῦ Λεξικοῦ Νηυτικῶν ὅρων, ἔργον ἰδικόν του εἶναι ἡ ἱστορία τοῦ Ναυτικοῦ μας κατὰ τὸ 1912—1913. Ἀδελφὸς συνέγραψε τὸ ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ναυτικῶν ἐκδοθέν ἔργον «Τὸ Ναυτικόν, κατὰ τοὺς προϋπολογισμοὺς χρόνου», ἀλλὰ καὶ ἄλλων ἀνεκδότων εἰς τὴν Χώραν ἀξιολογῶντων ἔργων ὁ πρῶτος συγγραφεύς. Ὑπῆρξεν ὡσαύτως βιβλιοπρόλογος, μελέτης καὶ ὁ ἴδιος τῆς Βυζαντινῆς ἱστορίας. Δις τῆς

τῆς ἀληθείας εἰς τὸ θαυμάσιον μᾶλλον εἰς τὴν πολυέθειον ταύτην φωτισμένην, τὸν γενναῖον δεισιματὸν, ἢ τὸν καλὸν καὶ ἀνγνῆτῃν, ἢ τὸν ἀκάματον συγγραφεύς, ἢ τὸν ἐνεργητικὸν εὐδαρὸς πολιτικόν. Ἀλλ' ἰδὲ πῶς πολιτικὸς συνεδέθη περισσώτερον μετὰ τῆς ἰδιαίτης Πατρίδος ἡμῶν. (Ἐπεταί συνέχεια καὶ τέλος)

ΖΗΤΗΜΑΤΑ ΚΑΙ ΓΕΓΟΝΟΤΑ

ΕΝΕΚΑ στενότητος χώρου καὶ χρόνου παρατίθημεν εἰς τὸ φύλλον τῆς παρελθούσης Δευτέρας ν' ἀναφέρωμεν ὅτι εἰς τὸ ὑπὲρ τοῦ πολιτευτοῦ μας μακαρίτου Μιχ. Γούδα τελεσθὲν μνημόσυνον παρέστη αὐτοπροσώπως μετὰ τῶν ἄλλων καὶ ὁ λαὸς πρόβλητος Δήμαρχος κ. Δημ. Π. Βλαχλαῖδης, τὸν ὁποῖον τὸ Δανικὸν Κόμμα τοῦ Νομοῦ Ἰωαννίνων βαθέως εὐχαριστεῖ, ὁμοίως ὅτι τοῦ μνημοσύνου τούτου ἐχοροστάτησε, κληθεὶς καὶ ἀρμοδίως λοβῶν τὴν ἀδειαν ἀπουσιάζοντος τῆς Α. Σ. τοῦ Μητροπολίτου Ἰωαννίνων, Κου Κου Σπυρίδωνος ὁ συμπατριώτης Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Δευκάδος κ. Δημήτριος, καὶ ὅτι τὸν ἐπιμνημόσυνον λόγον, ὃν δημοσιεύομεν εἰς τὴν 1ην καὶ 2αν στήλιν, ἐξαφῶν σεν ὁ διακεκριμένος δημοδιδάτης δικηγόρος καὶ μέλος τοῦ Δανικοῦ πολιτικοῦ Συλλόγου Ἰωαννίνων κ. Γεώργ. Μουλάς, ὅστις τοσοῦτον ἐντέλως καὶ δὴ καὶ διπλωματικῶτα ἐπλέξε τὸ ἐγκώμιον τοῦ μεταστάντος.

*

ΕΚ φιλικῆς ἐπιστολῆς, ἐκ Θεσσαλονίκης, ἀποσπῶμεν τ' ἀκόλουθα, ἃ ἵνα καὶ ἄλλη συνεισφοράς ἐδημοσίευσεν ἐνταῦθα, ὡς ἐνδείκνυται ἀρξάμενη. πανωλερίας τοῦ βενιζελικοῦ Κόμματος:

«Κατὰ τὴν διέλευσιν τοῦ ἀρχηγοῦ τοῦ Προοδευτικοῦ Κόμματος κ. Γεωργ. Καφαντάρου ἐκ Θεσσαλονίκης εἰς γενόμενῃν σύσκεψιν ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ ἀνγγέλου ἐπισήμως ἢ εἰς τὸ Προοδευτικὸν Κόμμα προσχώρησις τοῦ Γερουσιαστοῦ Ροδόπης κ. Ἀχιλλέως Καλέβου, τῆς Γενικοῦ Διοικητοῦ Ἠπειροῦ, ἀποσπῶμεν τῆσιν τοῦ Κόμματος τῶν Φιλελευθέρων.

Ἐπὶ τῇ ἀποσπῶσιν ἐκ τοῦ Κόμματος τῶν Φιλελευθέρων τοῦ κ. Καλέβου, ὁ κ. Καφαντάρου ἀποφύλαξις τοῦτον ἐπλέξε τὸ ἐγκώμιόν του, εἰπὼν ὅτι ἡ συμμετοχὴ τοῦ κ. Καλέβου εἰς τὸ Προοδευτικὸν Κόμμα δὲν εἶναι μόνον μεγάλη τιμὴ, ἀλλὰ καὶ ἐκδοχὸς ἀνυπολόγιστον καὶ ἐτόνισεν ἐκτὸς φιλίας τοῦ ὅτι τὰ φέρει εἰς πέρας τὸν ἀγῶνα, ποιεῖ εἰς τὴν Χώραν ἀξιολογῶντων πάντοτε τὰς ὑπηρεσίας του.

— Ἀ Τὸν Ἀγῶνά μας (εἶπε), θά

ἀρχίσωμεν μετὰ τὸ κήρυγμα τῆς ἀνάγκης, ὅπως πάντες ἐχῶν πεποθήσει ἐπὶ τὴν ἀντοχὴν τοῦ Νομίσματος καὶ τὴν οἰκονομικὴν δυναμικότητα τῆς Χώρας μας, οἰαδήποτε καὶ ἀνεῖναι ἡ Κυβέρνησις αὐτῇ».

«Μετὰ τὴν σύσκεψιν, τῆς ἑξῆς, παρετάθη πλουσιώτατον γεῦμα εἰς τὴν ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Σαρανταπόρου 11 οἰκίαν τοῦ κ. Καλέβου, εἰς τὴν ὅπου παρευρέθησαν ὁ Πρόεδρος τοῦ Προοδευτικοῦ Κόμματος κ. Γεωργ. Καφαντάρου καὶ πλείστοι τῶν ἐπισήμων.»

Θ

ΕΓΝΩΣΘΗ τηλεγραφικῶς ἐξ Ἀθηνῶν ὅτι τὸ Συμβούλιον τῆς Ἐκτελέσεως ἀπέρριψε τὴν προσφυγὴν τῶν συγκοφανιδέντων ἐκλεκτῶν καθηγητῶν μας κ. κ. Ἀλκ. Κομπογιάννου καὶ Χαρίλ. Ἰωαννίδου, ἐπομένως οὗτοι παύονται ἤδη ἀριστικῶς, ἐπὶ τῷ δὲ ἐθροισμῶν τῆς συγκοφανιδίας πρὸς ἑμῶν τῆς ὑπολήψεως τῆς πόλεως Ἰωαννίνων καὶ τῆς Παιδείας.

==Ο==

Ὁ Διευθυντὴς τοῦ «Κήρυκος» ἐξακολουθεῖ τὸν ἀντιβλαχλαϊδικὸν ἀνιστῶν ἀμυνέν του. Δὲν δυνάμεθα νὰ τὸν παρακολουθήσωμεν, ἀφοῦ ὁ ἀνὴρ τὸ πῆρες ἐξοικητῇ, ὑπηρετῶν ἀνδιαφερόμενον προσωπικῶς ἵναν τῶν τοῦ Δημάρχου.

Θ

ΜΑΣ ἐρωτοῦν περὶ τοῦ ἀραβοσίτου καὶ τῆς τιμῆς αὐτοῦ εἰς τοὺς πεινῶντας, ἡμᾶς ἀποκρίνομεν δὲ ὅτι ὁ ἀραβόσιτος θάσται χίσιον περὶ τὰς δύο μόνον δραχμὰς κατ' ὅκταν, ἢτοι πολὺ εὐδυνότερον καὶ πολὺ καλειτέρας ποιότητος ἀπὸ ἐκείνου τὸν ἀραβόσιτον, ὁ ὁποῖος ἐπωλήθη ἐν Πειραιεὶ, καὶ ὁ στίς στοιχίζει Δρ. 2,90.

*

ΕΝΕΚΑ τῆς ἐπικρατήσεως μίονοι ὑπὲρ ἡλίας, ἡ χήρα Παπασκυῆ Οἰκονομάτου, ἀναχωρήσασα τὴν παρελθούσαν Παρασκευὴν ἐντεύθεν τῆς συνοδείας τριῶν ἀνδρῶν διὰ τὸ χωρὶον τῆς Τζιούνη τῆς Ζαγορίου, οὕσα τελευτήσας τῆς συνοδείας καὶ ὁ λισθήσασα, ἐτάφη ὑπὸ τὰς χιόνας, μὴ ἀναμειβθεῖσα ὑπὸ τῶν συνοδῶν τῆς, ὅτε εἴποι ἀντελήφθησαν τὴν ἐξαφάνισιν τῆς.

Εὐτυχῶς μετὰ 36 ὥρας ἡ ταφὴ αὐτῆς ὑπὸ τὰς χιόνας ἀνεκρῆθη ἔχον.

Θ

ΚΑΘ' ὃ ἀναγγέλλουν ὁ ἀστυνομικὸς Διευθυντὴς Ζίσιος καὶ ὁ Πρόεδρος τῆς Κοινοῦτος Χουλιαράδων, ἡ χιὼν ἀνῆλθεν εἰς ἐν μέτρον εἰς τὴν Ζίσιαν, 1912 εἰς Βήθειαν, καὶ δύο μέτρα μέχρι τριῶν εἰς Χουλιαράδας. Ἐπὶ δὲ παριστάται εἰς τὰς οὐρανότητας μέρη Κοινοῦτος, Ζαγορίου, Ζυγοράκου, Κολαράδας, Τζιουμέρκας καὶ Μέτσοβον. Πάντα τὰ μέρη ταῦτα, ἀπεκλεισθῶσαν ὑπὸ τῶν χιόνων, καὶ ἐάν δὲν ἀνοίξῃ ὁ δρόμος εἶναι κίνδυνος νὰ ἀπάρχουν καὶ θύματα πείνης.

11 12 13 14

②
 Ο Διευθυντής τῆς Ἀστυνομίας, ἀν-
 τισυνταγματάρχης κ. Σκιαδᾶς μετὰ
 βᾶς εἰς Καλοτὰ καὶ ἐνεργήσας ἀνα-
 κρίσεις, κατάρθωνσι νὰ ἀνακαλύψῃ
 τοὺς στραγγαλιστὰς τοῦ Γρηγ. Ἀ-
 ποστολίδη ἐκ Καλοτὰ, καὶ συνε-
 λήφθησαν ὡς ἐνοχοὶ οἱ ληστεύσαν-
 τες, καὶ στραγγαλίσαντες αὐτὸν οἱ
 Δημ. Τασιογιάννης ἐκ Καλοτάτου

Ἀμφοτέρω τῷ συνεργεῖν ἐργασ-
σθησαν μὲ ἀλλήλων, ζήλον καὶ
τέχνην καὶ ἐξέδωσαν τὰ ὅσα τῶν
εἰς τὴν Ἐπιτροπὴν. Προετμήθη βί-
βλος, ἡ ἑπτα τέχνη τοῦ πρώτου συν-
εργεῖν, τοῦ κατὰς νόμον τοῦ
ἀδύνατον, καὶ τοῦ ἐκτελεσθέντος ἐλύθη
τὸ ζήτημα ἀνευ φιλονεικίῶν, ἀνὰ
βόλῃ τοῦ τοῦ κατὰς νόμον καὶ
τὸ τέλειον ἐπείτα. Δέχονται οὖν, ὁ
πρωτομάρτυρας τοῦ δευτέρου συνερ-
γείου, καὶ τοῦ προσεκηθῆναι ὑπὸ τοῦ
συναλέγου τοῦ καὶ ἐργασθῆναι ὑπὸ
τῆς διατάξεως τοῦ μὲν ὅλων τῶν ἡ-

Ἰωάννην τὴν αὐτὴν νύκτα, μετὰ ἐξάμην-
ων σχεδὸν ἀπεχθάν, ἡ λογία Δε
Ἀνθούλα Χ. Χ ἡστοβασίλη, προ-

Ὁ ὁδοιπόρος κ. Γεώργ. Σπ.
στειλῆς μετὰ ἑσθὲν εἰς τὴν ὁδὸν
αὐτοῦ, Οἰκίαν Τσιγαρά.